

Când apar conflicte

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Toți care ați fost _____ pentru Hristos _____ cu Hristos. Nu mai este nici _____, nici _____; nu mai este nici _____, nici _____; nu mai este nici _____, nici _____, fiindcă toți sunteți _____ în Hristos Isus.” (Galateni 3:27,28)

Una dintre cele mai dificile sarcini ale bisericii creștine este păstrarea unității când apar diferențe de opinie în chestiuni legate de identitatea și de misiunea ei. Diferențele acestea pot avea consecințe devastatoare.

Comunitățile creștine de astăzi nu se deosebesc cu nimic de cele din Noul Testament. Oamenii sunt oameni și inevitabil apar conflicte, uneori chiar și în aspecte importante. În biserica primară, unele conflicte au apărut din cauza unui presupus prejudiciu adus unei categorii de persoane și din cauza interpretării diferite a unor relații și practici importante din Vechiul Testament. Tensiunile acestea ar fi putut distruge biserica încă din prima ei etapă de existență dacă apostolii și conducătorii n-ar fi căutat îndrumare la Duhul Sfânt și în Scripturi pentru a le aplatiza.

În urmă cu câteva săptămâni, am studiat despre experiența unității în biserica primară. Săptămâna aceasta vom vedea cum a

rezolvat biserica primară conflictele interioare care au lovit în unitatea ei și care i-au pus în pericol existența. Care au fost mai exact conflictele acestea, cum au fost ele rezolvate și ce putem învăța astăzi din aceste experiențe?

Duminică, 11 noiembrie

Prejudecăți etnice

1. Ce problemă apărută în biserica primară i-a determinat pe unii să se plângă?

Faptele 6:1 _____

Se pare că unii creștini din biserica de la început aveau prejudecăți față de văduvele evreilor care vorbeau grecește și acestea primeau mai puține ajutoare decât cele care vorbeau evreiește. De aici au apărut „cârteli”. Interesant că deosebirile etnice au creat probleme atât de devreme în biserică!

2. Ce pași simpli a făcut biserica primară pentru a rezolva această neînțelegere?

Faptele 6:2-6 _____

Creșterea rapidă a bisericii a adus și o înmulțire a sarcinilor apostolilor. Alegerea acestor șapte oameni, numiți de regulă „diaconi” (deși nu sunt numiți așa în Noul Testament), a aplanat tensiunea din biserica din Ierusalim și a permis implicarea mai multor persoane în slujire.

Apostolii au ascultat cu atenție plângerea credincioșilor vorbitori de greacă și le-au propus o soluție: să aleagă ei șapte bărbați care să lucreze ca asociați ai apostolilor. Credincioșii au recomandat

șapte ucenici, toți vorbitori de greacă și „vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune”. Slujirea apostolilor, care însemna, până la acel moment, atât propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu, cât și împărțirea ajutoarelor pentru văduve, a fost divizată în două domenii de activitate, fiecare la fel de valoros pentru vestirea Evangheliei. Luca folosește același cuvânt pentru „a sluji” și „slujbă” (diakonia) când vorbește despre lucrarea apostolilor de propovăduire a Cuvântului lui Dumnezeu și despre lucrarea diaconilor de împărțire a ajutoarelor (Faptele 6:1).

Ce semnificație are faptul că cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor (Faptele 6:2) pentru a găsi o soluție împreună cu ei?

Luni, 12 noiembrie

Convertirea neamurilor

Convertirea neamurilor la Evanghelia lui Isus Hristos constituie un eveniment care anunță în cartea Faptele apostolilor ivirea celui mai însemnat conflict din viața bisericii primare, unul care avea să-i amenințe existența și misiunea.

3. Ce indicii avem în următorul pasaj că Duhul Sfânt a lucrat la inima mai multor oameni în scopul creării condițiilor pentru convertirea neamurilor?

Faptele 10:1-23 _____

Pentru Petru, viziunea aceasta trebuie să fi fost ciudată, chiar șocantă – ca evreu credincios, care ținea Legea (Leviticul 11, Ezechiel 4:14 și Daniel 1:8), el nu mâncase niciodată carne necurată. Însă viziunea nu era despre alimentație, ci despre barierele dintre evrei și neamuri, care blocau răspândirea Evangheliei.

În primele decenii, biserica creștină era compusă în principal din evreii care au crezut că Isus era Mesia cel promis în profeții. Ei respectau Legea exact așa cum fuseseră învățați. Nu considerau că Evanghelia lui Isus Hristos ar fi înlăturat sau ar fi desființat vreo poruncă din Vechiul Testament (vezi Matei 5:17-20).

4. Cum a interpretat Petru viziunea primită în lope? De ce așa?

Faptele 10:28,29,34,35 _____

Duhul Sfânt pregătea terenul pentru ca neamurile să fie primite în biserica creștină. Iar primirea lor nu trebuia condiționată de circumcizie și de convertirea la iudaism. Revărsarea Duhului Sfânt asupra lui Corneliu și asupra celor din casa lui, într-un mod asemănător cu revărsarea Lui asupra ucenicilor în Ziua Cincizecimii (Faptele 10:44-47), i-a convins pe Petru și pe prietenii lui că aceasta era voia lui Dumnezeu. Dacă Duhul Sfânt a coborât peste neamuri la fel cum a coborât peste evrei, era clar că circumcizia nu era obligatorie pentru a deveni un credincios al lui Isus. Concluzia aceasta a pregătit terenul pentru apariția unui conflict teologic major între primii creștini.

Martți, 13 noiembrie

Duhul Sfânt conduce

Când au aflat despre cele întâmplate în Cezareea cu Corneliu, conducătorii comunității creștine din Ierusalim i-au cerut explicații lui Petru. Erau nemulțumiți de atitudinea lui, întrucât, potrivit Legii lui Moise, evreii credincioși nu aveau voie să stea la masă cu neamurile (Faptele 11:3).

5. Cum le-a răspuns Petru? Ce idee vrea să le transmită când le povestește ce s-a întâmplat?

Faptele 11:4-18 _____

Deși unii au pus sub semnul îndoielii legitimitatea acțiunilor lui Petru și a deciziei lui de a-i boteza pe acești oameni necircumciși, existau șase martori care să confirme faptul că Duhul Sfânt Se manifestase în ocazia aceea la fel ca în Ziua Cincizecimii. Îndrumarea și conducerea Duhului Sfânt în acest caz nu puteau fi contestate și coborârea Lui asupra neamurilor a fost acceptată (Faptele 11:18).

6. Ce s-a întâmplat mai departe în viața bisericii primare?

Faptele 11:19-24 _____

Probabil că unii credincioși din Ierusalim au privit convertirea lui Corneliu și a celor din casa lui ca pe o excepție, o situație care nu avea să se mai repete. Însă Duhul Sfânt avea alte planuri. Pe măsură ce ucenicii au plecat din Ierusalim și din Iudeea, din cauza persecuției dezlănțuite după uciderea lui Ștefan (Faptele 8:1), și s-au răspândit în Samaria, Fenicia, Cipru și Antiohia, tot mai mulți oameni dintre neamuri L-au primit pe Isus ca Mântuitor personal. Isus prevestise acest lucru (Faptele 1:8). Desigur, convertirea neamurilor într-un număr atât de mare a fost un lucru minunat, însă, dacă ne punem în locul credincioșilor evrei de la început, ne dăm seama că nu era simplu să găsești atitudinea potrivită.

Ce concepții dragi nouă despre biserică și despre mesajul nostru ne rețin mărturia?

7. Care sunt cele două chestiuni care au stârnit neînțelegeri serioase în biserica primară?**1 Faptele 15:1,2** _____
_____**Galateni 2:11-14** _____

Biserica de la început s-a confruntat cu o grea amenințare pentru unitatea ei. Unii creștini evrei considerau că mântuirea era posibilă doar pentru cei care făceau parte din poporul legământului, deci circumcizia era obligatorie. În același timp, ei credeau că, pentru a fi credincioși și pentru a-și păstra mântuirea, trebuiau să evite orice legătură cu cei din alte popoare.

Evreii aveau tradiții foarte stricte în ce privește relațiile cu străinii. Însă, când apostolii au început să lucreze cu străinii dornici să devină urmași ai lui Isus, tradițiile acestea au fost o piatră de poticnire pentru noua comunitate creștină. Ei considerau că, întrucât Mesia era Mântuitorul poporului legământului lui Dumnezeu, așa cum vestea Vechiul Testament, pentru a fi mântuiți, străinii trebuiau să devină mai întâi evrei și să respecte cerințele legământului.

8. Ce probleme au fost prezentate în cadrul Adunării de la Ierusalim? Faptele 15:3-22 _____

Problema abordată aici izvora din interpretările tradiționale ale unor porunci din Vechiul Testament referitoare la circumcizie și la relațiile cu străinii. Apostolii, prezbiterii și delegații bisericii din Antiohia se pare că au dezbătut chestiunea mult timp, fără să găsească vreo soluție.

Apoi au luat cuvântul Petru, Barnaba și Pavel care și-au povestit experiențele din lucrarea cu neamurile. Urmarea: mulți dintre cei prezenți au reușit să înțeleagă. Norii tradițiilor înrădăcinate de secole se destrămau în lumina Evangheliei.

Ți s-a întâmplat vreodată să-ți schimbi o convingere la care ții mult? Ce lecție învățată atunci te-ar putea ajuta într-o ocazie viitoare similară?

Joi, 15 noiembrie

O soluție dificilă

Biserica din Antiohia a dat dovadă de încredere când și-a trimis reprezentanții la Ierusalim cu dorința de a căuta cea mai bună soluție la problema cu care se confrunța. La final, Iacov, fratele Domnului Isus, cel care se pare că a condus întâlnirea, și-a exprimat părerea cu privire la ce era bine de făcut (Faptele 15:13-20). Apoi adunarea a hotărât că străinii puteau deveni creștini fără să se convertească la iudaism și fără să fie circumciși.

9. Ce vestiseră profeții cu privire la popoarele vecine cu Israelul?

Amos 9:11,12 _____

Ieremia 12:14-16 _____

Planul lui Dumnezeu a fost de la bun început să mântuiască lumea întregă prin mărturia și experiența Israelului. Când l-a chemat pe Avraam, a intenționat ca toate familiile pământului să fie binecuvântate prin el și prin urmașii lui (Geneza 12:1-3). Conducerea Duhului Sfânt, lucrarea lui Petru, a lui Barnaba și a lui Pavel cu neamurile și convertirea multor oameni dintre neamuri erau dovezi care i-au ajutat pe conducătorii bisericii din Ierusalim să înțeleagă că multe profeții din Vechiul Testament se împlineau sub ochii lor.

De fapt, Dumnezeu dăduse legi cu privire la neamurile care doreau să facă parte din Israel și, în hotărârea pe care a anunțat-o, Iacov a făcut referire la aceste legi (Faptele 15:29; Leviticul 17; 18). Dumnezeu îi chema pe cei dintre neamuri să se alăture poporului Său și să primească mântuirea adusă de Isus. Duhul Sfânt i-a ajutat să înțeleagă mai bine din Scriptură adevăruri fundamentale neînțelese de ei până atunci. Iar credincioșii din Antiohia, aflând de hotărârea luată în Ierusalim, „s-au bucurat de îmbărbătarea pe care le-o aducea” (Faptele 15:31).

Iată un frumos exemplu despre cum a reușit biserica primară să evite o criză majoră prin supunerea față de Cuvântul lui Dumnezeu, printr-o atitudine de dragoste, colaborare și încredere și prin călăuzirea Duhului Sfânt.

Ce avem de învățat de aici despre dispoziția de a asculta părțile altora și, mai ales, ce spune Dumnezeu?

Vineri, 16 noiembrie

Un gând de încheiere

„Consiliul care hotărâse asupra acestei probleme era compus din apostoli și învățători care se evidențiaseră în întemeierea de biserici creștine printre iudei și printre neamuri și din delegați aleși din diferite locuri. (...) Consiliul a hotărât potrivit cu ceea ce le dictase judecata luminată și potrivit cu demnitatea bisericii întemeiate pe voința divină. (...)”

Nu întreg corpul creștinilor a fost chemat să se pronunțe asupra acestei probleme. «Apostolii și prezbiterii», oameni cu influență și cu judecată, au fost aceia care au chibzuit și au alcătuit hotărârea care, după aceea, a fost acceptată de toate bisericile creștine. Totuși nu toți au fost mulțumiți cu acea hotărâre; a fost o mică grupă de frați ambițioși și încrezuți în ei înșiși, care au desconsiderat-o. Oamenii aceștia și-au luat sarcina să lucreze pe propria răspundere. Ei s-au dat la tot felul de murmurări și căutări de greșeli, propu-

nând noi planuri și căutând să năruie lucrarea bărbaților pe care Dumnezeu îi rânduse să învețe solia Evangheliei. Chiar de la început, biserica a avut de întâmpinat asemenea piedici și va avea mereu, până la încheierea vremii.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 144

Pentru studiu suplimentar: *Faptele apostolilor*, capitolele 14 și 19.

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Geneza 21–27

1. Ce anume l-a pus Abimelec pe Avraam să jure?

2. Cum se numea întâiul născut al lui Nahor și unde mai este întâlnit numele lui?

3. Cine „s-a așezat în fața tuturor fraților lui”?

4. Din ce cauză spunea Rebeca: „M-am scârbit de viață”?

Istoria mântuirii, cap. 38

5. Ce anume a scotit (prevăzuse) Pavel în mod greșit?

Obiective

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să explice principiile folosite de biserica primară pentru a rezolva conflictele interne.

La nivelul sentimentelor: Să conștientizeze faptul că disensiunile interne subminează unitatea și mărturia bisericii.

La nivel practic: Să caute călăuzire la Duhul Sfânt și în Scriptură atunci când apar conflicte.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Principiile de rezolvare a conflictelor

A. Din ce cauze au apărut conflictele cu care s-a confruntat biserica primară?

B. Ce principii de rezolvare a conflictelor se regăsesc în toate situațiile prezentate în studiul de săptămâna aceasta? Există vreun principiu aplicabil doar la situația respectivă? Explică.

C. Ce factori au contribuit la rezolvarea cu succes a acestor conflicte?

II. Sentimente: Protejarea mărturiei bisericii

A. De multe ori, conflictele din biserică sunt ignorate perioade îndelungate. Cât de important este să rezolvăm repede conflictele și de ce?

B. Ce indicii avem în fiecare situație că unitatea și mărturia bisericii erau afectate în aceste cazuri?

III. Practic: Sub conducerea Duhului Sfânt

A. Cum ne putem asigura că Duhul Sfânt ne conduce în rezolvarea conflictelor prezente?

B. Ce să facem ca ideile noastre preconceptionale să nu împiedice biserica să meargă în direcția indicată de Duhul Sfânt?

Rezumat: Conflictele interpersonale și teologice cu care s-a confruntat biserica primară au fost rezolvate prompt de către liderii bisericii când s-au supus învățăturii apostolilor și au recunoscut călăuzirea Duhului Sfânt.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Faptele 15:1-22

Ideea de bază: Desigur, cel mai bine este să evităm conflictele, însă modul în care abordăm conflictele apărute în biserică le oferă membrilor bisericii ocazia de a recunoaște călăuzirea Duhului Sfânt și de a crește împreună.

Discuție introductivă. Marcion, un creștin din secolul al II-lea, și-a format niște convingeri despre Dumnezeu care erau în conflict direct cu biserica. El a considerat că Isus și Tatăl Său din Noul Testament ar fi diferiți de Dumnezeu din Vechiul Testament pentru că, în mintea lui, nu putea exista împăcare între un Dumnezeu al dreptății și un Dumnezeu al iubirii. De asemenea, el nu a crezut că Hristos a fost om adevărat și a pretins că Hristos nu a suferit pe cruce. Folosind aceste idei drept criterii pentru doctrina corectă, a realizat o colecție de scrieri pe care le considera inspirate și utile creștinilor. În această colecție nu a inclus Scripturile ebraice, ci doar câteva epistole ale lui Pavel și Evanghelia după Luca, într-o versiune drastic modificată. Ca reacție la teologia lui, învățații bisericii au apelat la Scripturile ebraice și la scrierile apostolilor pentru clarificări despre caracterul și despre natura lui Dumnezeu, arătând în special că Dumnezeu poate fi concomitent și drept, și iubitor. De asemenea, teologia lui Marcion și ereziile apărute au determinat biserica să cerceteze Scripturile ebraice, să înțeleagă că erau încă necesare și, mai mult, că se impunea identificarea scrierilor creștine care erau într-adevăr inspirate și care trebuiau considerate parte a Scripturilor.

De discutat: Istoria lui Marcion ne demonstrează că divergențele și chiar ereziile îi pot oferi bisericii ocazia de a studia și de a-și lămuri convingerile. Cu ce conflicte și dezacorduri teologice s-a confruntat și Biserica Adventistă la începuturi și de-a lungul istoriei ei? Cum au fost rezolvate? Care au fost urmările? De ce crezi că unele situații au condus la întărirea ei, iar altele nu?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. În căutarea unei soluții

(Revezi împreună cu grupa Faptele 6:1-6; Faptele 11:1-18 și Faptele 15:1-22.)

Ne surprinde apariția conflictelor în biserica creștină la atât de scurt timp după venirea ei la existență, însă realitatea este că, oriunde există oameni, există și conflicte. În biserica primară au existat și conflicte teologice, și conflicte interpersonale între creștinii proveniți din medii diferite. Apostolii nu au ignorat aceste probleme, ci au trecut la rezolvarea lor, astfel ca misiunea bisericii să nu aibă de suferit. Din modul în care au abordat ei aceste conflicte, putem desprinde câteva principii importante:

a. Problemele au fost recunoscute deschis. De prea multe ori, divergențele sunt ignorate în speranța că vor dispărea de la sine cu timpul. Este necesar să recunoaștem existența unei probleme și să o abordăm prompt.

b. A fost desemnată cel puțin o persoană care să caute soluția la problema respectivă. Persoanele alese erau cunoscute bisericii și se bucurau de încrederea ei.

c. Au fost ascultate relatările și opiniile ambelor tabere.

d. S-a ținut cont de Scriptură. De exemplu, cu ocazia Adunării de la Ierusalim, conducătorii au luat în considerare atât Legea lui Moise, care vorbea despre circumcizie, cât și Profeții, care anunțau că aveau să existe și credincioși dintre neamuri.

e. Dovezile călăuzirii lui Dumnezeu au fost căutate și prezentate.

f. În fine, hotărârea a fost comunicată, împreună cu motivațiile ei. În situațiile în care nu a putut fi comunicată direct de către conducătorii implicați, hotărârea a fost transmisă prin intermediul unei scrisori încredințate unei persoane de încredere.

Prin urmarea acestei proceduri, a fost evitată divizarea și au fost asigurate transparența și răspunderea personală.

De discutat: Pot fi aplicate și astăzi toate aceste principii? Argumentează. Care dintre ele îngreunează cel mai mult rezolvarea unui conflict? De ce crezi acest lucru?

II. Călăuzirea Duhului Sfânt

(Revezi împreună cu grupa Faptele 11:12-17.)

Duhul Sfânt apare în prim-plan în relatarea despre Petru și Corneliu și în cea despre Adunarea de la Ierusalim. Petru era conștient că Dumnezeu pusese la punct detaliile întâlnirii lui cu Corneliu: „Duhul mi-a spus să plec cu ei, fără să fac vreo deosebire” (Faptele 11:12). Iar când Duhul Sfânt s-a revărsat vizibil asupra neamurilor, Petru a conchis: „Deci, dacă Dumnezeu le-a dat același dar ca și nouă, care am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?” (vers. 17). Manifestarea vizibilă a Duhului Sfânt a oferit o dovadă în plus despre călăuzirea lui Dumnezeu, pe lângă modul în care îl conduseseră pe Petru la Corneliu. La fel, la Adunarea de la Ierusalim, Iacov a arătat că Dumnezeu a intervenit personal pentru a arăta că îi primește pe creștinii dintre neamuri. Apostolii au avut convingerea că Duhul Sfânt le-a îndrumat pașii către adevăr, exact așa cum le promisese Isus înainte de a muri (Ioan 16:13,14).

De discutat: Cum și-a dat seama Petru că Duhul Sfânt îl conducea înainte să aibă confirmarea vizibilă a acestui fapt? Apostolii au urmat călăuzirea Duhului fără ezitare. Cum reacționezi când primești un îndemn de la Dumnezeu să faci ceva?

III. Schimbarea percepției

(Revezi împreună cu grupa Faptele 15:1,2,13-20 și Faptele 11:18.)

Nu este întotdeauna ușor să urmărim călăuzirea Duhului. Aceasta presupune să renunțăm la ideile noastre dragi, să admitem că ne-am înșelat și să ne aliniem viața la planul lui Dumnezeu, lucru greu de făcut când a existat un conflict, pentru că simțim nevoia să salvăm aparențele. În Faptele apostolilor, citim despre credincioșii evrei că au descoperit că trebuiau să abandoneze anumite convingeri despre circumcizie și despre străini, convingeri adânc înrădăcinate în sufletul lor și care țineau de identitatea lor. Așa cum era de așteptat, a existat opoziție; și totuși, Luca spune că, atunci când au auzit relatarea completă despre modul în care fusese revărsat Duhul Sfânt asupra neamurilor, credincioșii au înțeles că, într-adevăr, Dumnezeu conduseseră lucrurile în felul acesta (Faptele 11:18). Aprobarea vizibilă a lui Dumnezeu a facilitat tranziția către noile practici ale bisericii.

De discutat: De ce și-au luat timp delegații trimiși la Ierusalim să le povestească celor adunați despre convertirea neamurilor (Faptele 15)? De ce crezi că Petru și-a organizat cuvântarea în jurul ideii că Dumnezeu alesese neamurile? În afară de revărsarea vizibilă a Duhului Sfânt, au existat și alte argumente pe baza cărora credincioșii au acceptat ideea că nou-converțiții provenind din alte popoare nu trebuiau să devină evrei ca să poată deveni creștini?

3. APLICAȚIA

Întrebări

1. Cum reacționezi de obicei când apare un conflict în biserică? Te alături imediat unei tabere sau faci tot ce-ți stă în putință ca să eviți conflictul? Cum ar trebui să reacționezi în aceste situații?

2. Cum putem afla care este voia lui Dumnezeu atunci când apare un dezacord?

3. Concepția creștinilor evrei despre moștenirea lor spirituală îi împiedica să înțeleagă că străinii puteau face parte din biserică. Ce concepții specifice culturii noastre ne împiedică să recunoaștem călăuzirea lui Dumnezeu sau afectează modul în care înțelegem Scriptura? Roagă-te ca Dumnezeu să te ajute să-ți descoperi ideile preconceptuate care blochează calea interpretării corecte a Scripturii.

4. ACTIVITATE

SUGESTII

1. Creați o dezbatere sau o prezentare pentru tinerii din biserică pe tema identificării călăuzirii lui Dumnezeu în viața personală sau în viața bisericii.

2. Studiați sfaturile date de Ellen G. White participanților la Sesiunea Conferinței Generale din 1888, care s-au trezit prinși într-un conflict aprig legat de legea din Galateni. Un bun material pe care îl puteți folosi este *Manuscrisul 15*, care poate fi găsit la paginile 163-175 din *The Ellen G. White 1888 Materials*. Puteți găsi informații și în *Mărturii pentru biserică* și *Solii alese*. Căutați în primul rând principiile pe care le prezintă ea pentru a merge înainte. Compară aceste principii cu principiile folosite de apostoli.